(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-09-2009, హైదరాబాద్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన హృదయంలో ఒక సద్వస్తువు ఉంది. అది తాత్కాలికం కాదు. మన శరీరం తాత్కాలికం. ఇది చనిపోతుంది. కొంతకాలానికి పూర్వం ఈ దేహం లేదు, ఇప్పుడు మన దేహం ఉన్నదాని వలె కనిపిస్తోంది, కొంతకాలం తరువాత ఇది ఉండదు. ఒకకాలం ఈ దేహాన్ని తీసుకొని వచ్చింది. ఏ కాలమైతే ఈ దేహాన్ని తీసుకొని వచ్చిందో మరల ఆ కాలమే ఈ దేహాన్ని తీసుకొని పోతుంది. నేను కాలరూపంలో ఉన్నాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. ఏ కాలంలో ఏది జరగాలో అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది, దానిని మనం ఆపుచేయలేము. ఏ గంటలో ఏది జరగాలో ఆ గంటలో అది జరుగుతుంది కాని ముందు జరిగిపోతే బాగుండును అని మనం అనుకొన్నా అది జరుగదు. ఒక్కక్షణం కూడా అటు ఇటు జరపటానికి మనకు అవకాశం లేదు. జీవితం అంటే పూలపాన్పుకాదు. మనకు అనేక కష్టాలు రావచ్చు, సంసార జీవితంలో అనేక నష్టాలు రావచ్చు, మనం అనుకోని దురదృష్టకరమైన సంఘటనలు అనేకం మనకు ఎదురుకావచ్చు, ఈరోజు మనకు సంపద, ఆరోగ్యం ఉండవచ్చు, రేపు అనారోగ్యం, దారిద్ర్యం రావచ్చు, భవిష్యత్‌లో ఏమి జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. ఏది వస్తుందో రానివ్వండి, ఒకవేళ దానిని మనం ఆపుచేయాలన్నా ఆపుచేయలేము. అందుచేత దానిని ఫేస్ చెయ్యటం నేర్చుకోవాలి. అలా ఫేస్ చెయ్యాలంటే మనకు ఆత్మబలం ఉండాలి. మనకు ఇష్టంలేని సంఘటనలు జీవితంలో అనేకం జరుగుతూ ఉంటాయి, వాటిని పాజిటివ్‌గా తీసుకోవాలి కాని నెగిటివ్‌గా తీసుకోకూడదు.

నేను అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు కదా, అయితే పరమాత్మ నా హృదయంలో కూడా ఉండాలి, అలా ఉంటే ఆయన నాకు కనబడాలి కదా ఎందుకు కనబడటంలేదు అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. దానికి భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నీ రాంగ్ హేబిట్స్‌లో నుండి, రాంగ్ తింకింగ్‌లో నుండి ముందు బయటకు రా అలా బయటకు వచ్చిన తరువాత కూడా హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు గోచరం కాకపోతే అప్పుడు ఈ ప్రశ్న అడుగు అని చెప్పారు. పామరులమాట వదిలేయండి, ఈ పండితులు మేధావులు శాస్త్రాలలో ఆత్మను వెదకటం ప్రారంభించారు. ఆత్మ నీ హృదయంలో ఉంది అని శాస్త్రం చెపుతోంది. ఎక్కడైతే వస్తువు ఉందో అక్కడ వెదకటం మానేసి దానికోసం మనం శాస్త్రాలలో వెదుకుచున్నాము. శాస్త్రాలలో వెదికే కొలదీ పాండిత్యం వస్తుంది, విషయజ్ఞానం వస్తుందికాని ఆత్మజ్ఞానం రాదు, ఆత్మసుఖం నీకు లభ్యంకాదు. మీరు ఏదైనా వ్యాపారం

చేయటానికి ధనం అవసరం కాని జ్ఞానం సంపాదించటానికి ధనం అక్కరలేదు, తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉంటే సరిపోతుంది, అది తెలియబడుతుంది. అదే ఏసు చెప్పాడు తట్టండి తెరవబడుతుంది, అడగండి ఇవ్వబడుతుంది అన్నాడు. మనం సిన్సియర్‌గా ప్రయత్నం చేయాలి. మనం ఏ పని చేస్తున్నా, మాట్లాడుతున్నా, మనకు జ్ఞానం కావాలన్నా వీటన్నింటికి భక్తి యొక్క సపోర్టు అవసరం.

మనం చెవులతోటి ఏవైనా ఆధ్యాత్మిక విషయాలు వింటాము అనుకోండి, లేకపోతే కళ్ళతోటి చూస్తాము అనుకోండి, అది సరిపోదు. వాటిని మననం చెయ్యాలి, ఆ మాటలను ధ్యానం చెయ్యాలి. అలా మననం చేయటం వలన, ధ్యానం చేయటం వలన మనస్సు అంతర్ముఖ మవుతుంది. మనస్సు అంతర్ముఖమయ్యి దాని మూలమైన హృదయంలో స్థిరపడినప్పుడు మనస్సు నశిస్తుంది, అక్కడ ఉన్న సత్యవస్తువు మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. మననం అంతదూరం తీసుకొని పోతుంది. అందుచేత శ్రవణ మననాలను విడిచిపెట్టవద్దు. జపధ్యానముల వలన నీ హృదయంలో ఉన్న ఆనందం, శాంతి నీకు అందుతూ ఉంటాయి. అప్పుడు లోకంలో ఉన్న భోగాల వైపుకు నీ మనస్సు తిరగదు. దూడకు పచ్చగడ్డి దొరికినప్పుడు దాని ప్రక్కన మీరు వట్టిగడ్డి వేసినా అది తినదు ఎందుచేతనంటే అది పచ్చగడ్డి రుచి చూసింది. అలాగే ఎప్పుడైతే హృదయంలో ఉన్న స్వతంత్రమైన సుఖం, ఆనందం నీ మనస్సుకు అందుతున్నాయో ఇంక అది ఇంద్రియ సుఖాలవైపుకు చూడదు. ఇప్పుడు మనం సినిమాలలో, టీవిలో, స్నేహాలలో, పెళ్ళిళ్ళలో ఆనందం ఉందని వాటి చుట్టూ తిరుగుతున్నాము. లోకంలో ఏ పని చేసినా వాడు ఆనందంకోసమే చేస్తాడు కాని ఆనందం ఎక్కడ ఉందో వాడికి తెలియదు. ఆనందం కోసం బాహ్యంగా ఏదో ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాడు, మరల భంగపడుతూ ఉంటాడు. రమణాచార్యులు ఏమని చెప్పారు అంటే నాకు ఆనందం కావాలి అని నువ్వు కోరుకోవటంలో తప్పలేదు కాని ఆనందం ఎక్కడ ఉందో నీకు తెలియటంలేదు. ఆనందం బజారులో ఉందని దానికోసం బజారులో వెతుకుతున్నావు. ఆనందం బయట ఎక్కడా లేదు, నీ హృదయంలోనే ఉంది. అక్కడ అన్వేషణ చెయ్యి ఇవాళ కాకపోతే రేపు అయినా అది నీకు దొరుకుతుంది. వివేకంతోటి, వైరాగ్యంతోటి లోపలకు వెళ్ళు. నువ్వు సిన్సియర్‌గా సాధన చెయ్యి. సాధన మొదటలో నీకు చేదుగా ఉండవచ్చు, చేసే కొలది సాధన నీకు చాలా ఉపయోగపడుతుంది. ఎవరితో ఎలా మాట్లాడాలి, ఎవరితో ఎలా ప్రవర్తించాలి ఈ విషయాలు అన్ని తెలుసుకోవటానికి వివేకం ఉండాలి. భవిష్యత్‌లో డబ్బులేనివాడు, చదువులేనివాడు సుఖంగా బతకవచ్చు కాని వివేకం లేనివాడు ఈ లోకంలో సుఖంగా బతకలేడు. మీకు వందకోట్ల డబ్బు ఉంటే, మీకు

తెలివితేటలు లేకపోతే ఈ లోకం మిమ్మల్ని సుఖంగా బతకనివ్వదు, అది లోకం యొక్క పోకడ. మీకు బుద్ధి సూక్ష్మతలేకపోతే లోకం మిమ్మల్ని మోసం చేస్తుంది. మీరు పిల్లలకోసం డబ్బు సంపాదిస్తున్నారు, వారిని డబ్బు ఖర్చుపెట్టి బాగా చదివిస్తున్నారు, సంతోషమే కాని ఏది వారికి ఉపయోగపడుతుంది, ఏది ఉపయోగపడదు అని ఆ బుద్ధి సూక్ష్మత వారిలో అభివృద్ధి అయ్యేలా చూడాలి. బుద్ధిసూక్ష్మత వారిచేత కల్టివేట్ చేయించలేకపోతే మీరు ఎంత డబ్బు ఇచ్చినా, వారు ఎన్ని డిగ్రీలు సంపాదించినా ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదు, వారు సుఖంగా బతకలేరు.

మనకు హోలీ కంపెనీ చాలా ముఖ్యం. హోలీ కంపెనీ వలన లాభం ఏమిటి అంటే వారి హృదయంలో ఏదైతే ఉందో అది మన హృదయంలో కూడా ఉంది, అది వారికి తెలుస్తుంది, మనకు తెలియటం లేదు, అందుచేత మనం దానిని తెలుసుకోవాలి అనే బుద్ధి హోలీ కంపెనీ వలన మనకు కలుగుతుంది సజ్జన సాంగత్యంకోసం అవసరమైతే భూమి యొక్క అంచుల దాకా ప్రయాణం చెయ్యమని ఐన్‌స్టీన్ చెప్పాడు. సాధనచేసి సాధనచేసి ఒకోసారి అంగుళం కూడా మనం లోపలకు వెళ్ళలేము. గురువు యొక్క దయ ఉంటే ఆయనే లోపలకు లాగేస్తాడు. బయటఉన్న గురువు పుష్ చేస్తాడు, లోపలఉన్న గురువు పుల్ చేస్తాడు. బయటఉన్న గురువు మనతో సన్నిహితంగా ఉంటూ, ఆయన మీద మనకు ప్రేమ కలిగేటట్లు ఆయనే చేసుకొని, మరల ఆ ప్రేమను నెపంగా పెట్టుకొని మనపట్ల దయచూపించి మనలను అనుగ్రహిస్తాడు, ఆయన అనుగ్రహం ఉంటే మన పని పూర్తి అయిపోతుంది. మనం ప్రయత్నం చేసి ఏదో కొంత దూరం వెళ్ళగలము కాని తరువాత ఆయనే లాక్కొని హృదయగుహలో పడేస్తాడు, అందుచేత గురువు యొక్క ఋణం మనం తీర్చుకోలేము. గురువు చెప్పిన మాటలను శ్రవణం చేసి, మననం చేసి, వాటిని అర్థం చేసుకొని, అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొని, గురువు ఏ స్థాయిలో ఉన్నాడో ఆ స్థాయిని మనం అందుకోగలిగితే అప్పుడు గురువు ఋణం తీరిపోతుంది. మనకు ఎప్పుడైనా అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి, దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి, అంటే అశాంతిని, దుఃఖాన్ని మనకు రుచి చూపిస్తున్నాడు. ఈ మధ్యన ఇంత అశాంతి వస్తోంది ఏమిటి? ఇంత దుఃఖం వస్తోంది ఏమిటి అని అనిపింపచేస్తాడు. నీకు వచ్చే దుఃఖం, అశాంతి నిజంకాదు అనే స్ఫురణ మనకు కలుగచేస్తాడు. మన సాధనలతోటి, ప్రయత్నాలతోటి సంబంధం లేకుండా ఎప్పుడో సడన్‌గా మనలను హృదయగుహలోనికి గెంటేస్తాడు, వాడు గురువు.

చావు అంటే అందరికీ భయం ఎందుచేతనంటే ఈ దేహమే నేను అని మనం అనుకొంటున్నాము. ఈ దేహముపోతే మనం పోతాము అనుకొంటున్నాము. ఈ దేహం పోయిన తరువాత మనం ఉండము అనుకొంటున్నాము. ఆ ఉండము అనే తలంపు వలన మనకు

భయం కలుగుతోంది. ఇది ఎలా పోతుంది అంటే కేవలం సాధనల వలన పోదు, అండర్‌స్టాండింగ్ పెంచుకోవాలి. అండర్‌స్టాండింగ్ పెరిగేకొలది ఇది చావు లేని వస్తువు, ఇది చనిపోయే వస్తువు అని నువ్వు విడదీసుకొంటావు. ఏ వస్తువుకైతే చావులేదో దానిని పొందాలి అని గోల్ నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. మహాత్ములు చెప్పిన మాటలను శ్రవణం చేయటం వలన, వాటిని మననం చేయటం వలన మనం చాలాలాభం పొందుతాము. జపధ్యానముల కంటే శ్రవణ, మననములకు ఎక్కువ ఇంపార్టెన్స్ ఇవ్వాలి. ఆచార్యులవారు టీచింగ్ వలననే నిన్ను లోపలకు తీసుకొనిపోయేవారు. వారి టీచింగ్ ఎలా ఉంటుంది అంటే వారు ఏ వస్తువు గురించి అయితే టీచ్ చేస్తున్నారో అది అయ్యి చెపుతున్నారు, ఆ వస్తువులో ఉండి చెబుతున్నారు అప్పుడు ఎంత క్లారిటీ వస్తుందో చూడండి. వారికి మాటలతో పని లేదు కేవలం మన పట్ల దయవలన చెపుతున్నారు. బుద్ధుడి టీచింగ్‌తో సంబంధం లేకుండా ఆయన ముఖాన్ని చూడటంవలన చాలా మందికి జ్ఞానం కలిగింది అని చెపుతారు. అంటే బుద్ధుడి మొఖం చూసేటప్పటికి ఆయన పొందిన ఆనందం, ఆయన పొందిన శాంతి మనకు కూడా స్ఫురిస్తూ ఉంటుంది, తద్వారా ఆయన పొందిన స్థితిని మనం కూడా పొందాలి అనే జిజ్ఞాస కలుగుతుంది, ఆయన దయవలన ఆ స్థితిని పొందుతాము. మనలో ఏదైనా ఉంటే అది ఇతరులకు ఇవ్వగలము కాని మనలోలేనిది ఎలా ఇవ్వగలము. ఆయనలో ఆనందం తప్పించి, శాంతి తప్పించి, సుఖం తప్పించి అక్కడ ఇంకేమీ లేదు, పైగా దానికి తరుగులేదు. వారి ప్రేమ ఎలా ఉంటుంది అంటే తక్కువ పెట్టుబడితో ఎక్కువలాభం అన్నట్లు మీచేత ఏదోసాధన చేయించినా వస్తువును లోపల స్ఫురింపచేయటానికి ఎన్ని రకాల ప్రయత్నాలు చేస్తారో మనం ఊహించలేము, అది జ్ఞాని యొక్క వైభవం, మనలను హృదయంలో మేల్కొలపటానికి వారి దయ చాలు.

మనస్సును పోగొట్టుకోవటం అంత తేలికకాదు. మనస్సును పోగొట్టుకోవటం అంటే మనలను మనం చంపుకోవటం. మనలను మనం చంపుకోవటానికి మనం ఇష్టపడతామా? లేదు. మనోనాశనానికి మనం ఏమీ సాధన చెయ్యము, సాధన చేస్తున్నట్లుగా నటిస్తాము. మనస్సు కూడా చనిపోయినట్లుగా అది నటిస్తుంది కాని మామూలుగానే ఉంటుంది, ఎప్పుడో మరల దాని విజృంభణ వచ్చేస్తుంది. మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఈ సృష్టిలో రాగద్వేషములు తప్పించి ఏమీ కనబడదు. రాగద్వేషములు ఉన్నంతసేపు మన మనస్సుకు వాండరింగ్ తప్పదు. మనకు రాగద్వేషాలు లేవు, మనం బుద్ధిమంతులం అని మనం అనుకొంటాము. ఓరే అబ్బాయి నువ్వు ఏమీ బుద్ధిమంతుడవు కాదు, నీ లోపల చాలా మురికి ఉంది, బురద ఉంది అని గురువు ఆ బురదను కెలుకుతాడు. నిన్ను బాహ్యంగా తలుపు సందున పెట్టి నొక్కేస్తాడు

అంటే ఒకోసారి నువ్వు అనుకొన్న పనులు అవ్వవు. ఇలా జరుగుతోంది ఏమిటి అని నీవు అనుకొంటావు. అలాగ నీ లోపల క్రైసెస్ క్రియేట్‌చేసి లోపల ఉన్న బురదను బయటకు తీసుకొని వస్తాడు. మనలో ఇంత బురద ఉందా, దీనిని తొలగించుకోవాలి అనేబుద్ధిని నీకు కలుగజేస్తాడు. రోగం ఏమిటో నిర్ధారణ అయ్యాక అప్పుడు సర్జరీ ప్రారంభమవుతుంది. గురువు హృదయంలో ఏ వస్తువు అయితే ఉందో అది మన హృదయంలో కూడా ఉంది. అయితే ఆయన హృదయంలో ఉన్నది ఆయనకు తెలుస్తోంది కాని మన హృదయంలో ఉన్నది మనకు తెలియటంలేదు. దానిని మనలో ఉన్న అలవాట్లు, బలహీనతలు అడ్డువస్తున్నాయి. గురువు ఏని చేస్తాడు అంటే ఆ బలహీనతలను కెలికి, నీలో ఈ బలహీనతలు ఉన్నాయి అని నీకు తెలియపరచి, వాటి తాలుక పెయిన్ నీకు కలుగచేసి, వాటిని తొలగించటానికి అప్పుడు సర్జరీ ప్రారంభిస్తాడు. నీకు ఉన్న అలవాట్లలో నుండి నిన్ను విడుదల చేయటానికి మేగ్జిమమ్ సహాయం అందిస్తాడు, వాడు గురువు. నువ్వు సరిగా సాధన చేయకపోతే మొట్టికాయలు మొట్టి నీచేత సాధన చేయిస్తాడు. నీకు ఎవరైతే బాగా ఇష్టంగా ఉందో వారిచేత మాటలు అనిపిస్తాడు. నీలో సహనం ఎంత ఉందో తెలుసుకోవటానికి అలా చేస్తాడు. సహనం లేకపోతే హృదయం యొక్క లోతులు పెరగవు. మన హృదయంలో సద్వస్తువు ఉంది. దానిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవటానికి అంతఃకరణశుద్ధి ఉండాలి. అంతఃకరణ శుద్ధి కావాలి అంటే దేహాభిమానం తగ్గించుకోవాలి. మన సాధన ఎలా ఉండాలి అంటే మన మాటలోగాని, చేతలోగాని దేహాభిమానం పెరగకూడదు. అసలు మనం ఎందుకు మాట్లాడుతున్నాము అంటే మన అహంకారాన్ని పెంచుకోవటానికి, మన రూపబుద్ధిని, నామబుద్ధిని పెంచుకోవటానికి మాట్లాడుతున్నాము. అందుచేత మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అసలు మాట ఎందుకు వస్తోంది, మనం అవసరం ఉండి మాట్లాడుతున్నామా, అవసరం లేకుండా మాట్లాడుతున్నామా అని మనం జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేసుకోవాలి. గురువు చేసే సహాయం ఏమిటి అంటే ముందు మనకు అంతఃకరణశుద్ధిని తీసుకొని వస్తాడు. మనం ఆనందం కోసం బయట వెతుకుచున్నాము. ఆనందం బయటలేదు, నీ హృదయంలోనే ఉంది అని నీకు తెలియజేసి, నీ మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేసేవాడే గురువు. కొంతమందికి స్వార్థం ఉంటుంది, కొంతమందికి స్వార్థంతోపాటు క్రూరత్వం కూడా కలిసి ఉంటాయి. అటువంటి వారితో సహవాసం చాలా ప్రమాదం. అటువంటి వారితో సహవాసం వలన పరిణామంలో దుఃఖం వస్తుంది, శరీరం ఉండగానే నరకం ఎలా ఉంటుందో చూపిస్తారు. అందుచేత స్నేహితులను ఎన్నుకోవటంలో వివేకం అవసరం.

రమణస్వామి చెప్పే సమాధానాలు చాలా వండర్‌ఫుల్‌గా ఉంటాయి. మత్తులేకుండా సర్జరీ చేసేస్తాడు. సాధన అంటే పెయిన్‌కదా, ఆ పెయిన్‌కు గురిచేయకుండా నిన్ను చాలా దూరం తీసుకొనిపోతాడు. ఎందుచేతనంటే అది శాస్త్రజన్యజ్ఞానంకాదు, అది అనుభవైకవేద్యం, ఆయన అనుభవంలోనుండి తీసి చెప్పటమే. ఎవరైనా ప్రశ్న అడిగితే ఆలోచించి చెపుతాను అని ఎప్పడూ ఆయన అనలేదు, వెంటనే సమాధానం వచ్చేస్తుంది, అది ఆటోమేటిక్ డివైన్ యాక్షన్. నాకు జ్ఞానం ఇవ్వండి ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ను బలవంతం చేసాడు. భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే సరే ఇస్తాను నువ్వు తట్టుకోగలవా అంటే వెంటనే వాడు కంగారుపడ్డాడు. ఒక గ్లాసులో బిందెడు నీరు ఎలా పడుతుంది. అందుచేత గురువు స్లోగా ఆపరేట్ చేస్తాడు. నీలో బలహీనతలను ఒకోదానిని బయటకు లాగి నిన్ను శుద్ధి చేస్తాడు. వాసనాక్షయం అవ్వకపోతే మనం హృదయంలో నిలబడలేము. సమాధిస్థితిని పొందినా, నీలో వాసనలు ఉంటే ఆ వాసనలు నిన్ను అక్కడ ఉండనివ్వవు. ప్రతీ వాసన కూడా నిన్ను పీడిస్తుంది. మనలో చాలా వాసనలు ఉంటాయి. ప్రాణంపోయే ముందు ఆ వాసనలు అలా తిరుగుతూ ఉంటాయి. మనకు ఏ వాసన అయితే బాగా ఇష్టమో ఆ వాసనను పట్టుకొన్నాక ప్రాణం బయటకు పోతుంది, దానిని బట్టి మనకు పునర్జన్మ వస్తుంది. ప్రాణంపోయే ముందు మేము దేవుడిని స్మరించుకొంటాము అని మీరు అనవచ్చు కాని ఆ సమయంలో దేవుడి స్మరణ రాదు ఎందుచేతనంటే దేవుడు అంటే మనకు ఇష్టంలేదు, ఏదో కాలక్షేపంకోసం ఆయనను తలపెట్టుకొంటాము కాని అసలు మన ఇష్టాలు వేరుగా ఉన్నాయి, అవి చాలా లోతులలో ఉంటాయి. ప్రాణప్రయాణ సమయంలో అవి అన్నీ వచ్చేస్తాయి, మనస్సు సడన్‌గా వెళ్ళి బాగా ఇష్టమైన దానిని పట్టుకొంటుంది. అందుచేత వాసనాక్షయం అయ్యేవరకు ఒకవేళ ఎప్పడైనా జ్ఞానం తాలుక స్ఫురణ మీకు కలిగినా అది నిలబడదు, దానిని నమ్మటానికి వీలులేదు.

ఫళణిస్వామి రమణస్వామికి షాడోకింద ఉండేవాడు అంటే రమణస్వామి ఎక్కడ ఉంటే ఫళణిస్వామి అక్కడ ఉన్నాడని అర్ధం. ఆయన గొప్ప వైరాగ్యమూర్తి. ఈశ్వరుని మాయను జయించటం చాలా కష్టం. ఫళణిస్వామి శరీరం ఇంక నాలుగు రోజులకు చనిపోతుంది అనగా ఆయన 105^{0} జ్వరంతో ఉన్నాడు. భక్తులు ఎవరో ఆయనకు మామిడిపండు తెచ్చి ఇచ్చారు. ఆయనకు మామిడిపండు అంటే బాగా ఇష్టం. నాకు చాలా జ్వరం ఉంది ఆ మామిడిపండు తినకూడదు అని ఆయనకు తొయ్యటంలేదు. ఆ మామిడిపండును శుభ్రంగా కడుక్కొని తినటానికి రెడీ అయ్యాడు. ఆ సమయంలో రమణస్వామి అక్కడకు వచ్చాడు. అంత వైరాగ్యమూర్తి కూడా రమణస్వామిని చూడగానే తరువాత తిందామని ఆ మామిడి

పండును దాచేసుకొన్నాడు. భగవాన్ వచ్చారు, ఆయనో దొంగ. అక్కడ కూర్చొని ఫళణిస్వామి నీకు జ్వరం ఎక్కువగా ఉంది అని ఏవో మాటలు చెపుతూ ఇక్కడ మామిడిపండు వాసన వస్తోంది అన్నారు. ఇక్కడ మామిడి పండు లేదు అని ఫళణిస్వామి అబద్ధం చెప్పేసాడు. అంటే మామిడిపండు తినాలనే కోరిక లోపల ఉంది కదా అది అబద్ధం చెప్పించేసింది. మామిడిపండు లేదు అంటున్నావు మరి వాసన ఎక్కడనుండి వస్తోంది అని భగవాన్ ఏమి చేసారు అంటే మామిడి పండు ఎక్కడ దాచుకొన్నాడో అక్కడకు వెళ్ళి మామిడిపండును తీసుకొని ఫళణిస్వామి దగ్గర కూర్చుని ఆయనకు చిన్నముక్కకూడా పెట్టకుండా మొత్తం తినేసి టెంక, తొక్కలు బయటపడేసాడు. నువ్వు తినవద్దు అంటే ఆయన మానేలా లేడు అందుచేత భగవాన్ తినేసి వెళ్ళిపోయారు. వాడు గురువు. అంటే లోపల వాడిని ఏ బలహీనత బాధిస్తోందో చూసుకొంటాడు, దానిని తొలగిస్తాడు, చివరకు ఆయన చేత్తో ఫళణికి మోక్షం ఇచ్చారు. అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు వచ్చాక వచ్చాము అనుకోవాలిగాని చివరి క్షణం వరకు మన మనస్సును నమ్మటానికి వీలులేదు, మన మనస్సే మనలను గారిడీ చేసేస్తుంది. గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే ఆయన టీచింగ్ ద్వారా నీ మనస్సుకు నెమ్మదిగా మెచ్యూరిటీని తీసుకొని వస్తాడు. నీ మనస్సుకు మెచ్యూరిటీ రావటంలేదు అనుకో దానికోసం కొన్ని సంఘటనలు క్రియేట్ చేస్తాడు. నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడి తాలుక ఎరుక నీకు రావటం కోసమే ఆ సంఘటనలను క్రియేట్ చేస్తాడు, అదే మన జీవితగమ్యంకదా. ఇదంతా గురువే చేస్తాడు. అందుచేత గురువు యొక్క దయ ఉంటే అన్నీ మనకు ఉన్నట్లే. ఆత్మవిద్య ఏదో మరణానంతరం ఉపయోగపడుతుంది అని చాలామంది అనుకొంటారు, అలా కాదు. ఈ శరీరం భూమి మీద తిరుగాడుతుండగా ప్రారబ్దాన్నిబట్టి మంచి, చెడు ఎదురవుతూ ఉంటాయి. నీకు ఎంత చెడ్డ ఎదురైనా, ప్రపంచంలో ఎవరికిలేని దుఃఖం అంతా నీకు వచ్చేసినా, ఆత్మవిద్య కనుక ఉంటే అన్ని కష్టాల మధ్యన నీవు ప్రశాంతంగా ఉండగలవు, అది ఆత్మవిద్య నీకు చేసే లాభం. అంతేగాని ఆత్మవిద్య ఏదో పరలోకంలో ఉపయోగపడుతుంది, ఈలోకంలో ఉపయోగపడదు అనుకొంటే మీకు సరైన అవగాహన లేదని అర్థం. మీరు బ్యాంకులో డబ్బులేసుకొంటారు, రోజూ తియ్యరు, మీకు ఏదైనా ఇబ్బందులు వచ్చినప్పుడు బ్యాంక్‌లో ఉన్న డబ్బు ఉపయోగపడుతుంది. అలాగే ఆత్మవిద్య మీరు నేర్చుకొని ఉంటే భవిష్యత్‌లో మీ ప్రారబ్దం అనేక దెబ్బలు కొట్టవచ్చు, మీరు ఊహించనికష్టాలు రావచ్చు. ఎన్ని కష్టాలు, ఎన్ని ఇబ్బందులు వచ్చినా ఆత్మవిద్య నిన్ను కాసేస్తుంది. అది ఆత్మవిద్య యొక్క వైభవం. ఈ పని చేయండి, ఈ పని చేయవద్దు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. పరమాత్మ చెయ్యమని చెప్పిన పనిని చెయ్యాలి,

ఆయన వద్దని చెప్పినది మానివేయాలి. అంతేగాని ఇది ఎందుకు చెయ్యమన్నాడు, అది ఎందుకు వద్దన్నాడు అనే వాదనలు వద్దు. ఇటువంటి ప్రశ్నలు వస్తూ ఉంటే మీకు శరణాగతి లేదని అర్థం. ముందు మనం అంతఃకరణశుద్ధిని సంపాదించాలి, గురువుపట్ల సజీవమైన విశ్వాసం కలిగి ఉండాలి. గురువు మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు కదా ఆయన మనకు వచ్చే ప్రతీ తలంపును చూస్తాడు, మనం దానికి సమాధానం చెప్పాలి. అందుచేత మాటలవిషయంలో, పనులవిషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. అజాగ్రత్త పనికిరాదు, అశ్రద్ధ పనికిరాదు. శ్రద్ధ వల్లే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. శ్రద్ధ అనే రెండు అక్షరాలను నువ్వు మరచిపోవద్దు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-10-2009, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సాధన లేకుండా ఏదీ సాధ్యం కాదు. మన ఋషులు ఎంతో తపస్సు చేసారు అని, ప్రాణాయామం చేసేవారని, ఎంతో ఆహారనియమంగా ఉండేవారని పురాణాలలో చదువుతున్నాము. అన్ని నియమాలు పెట్టుకొని వారు ఎందుకు ఉన్నారంటే ఇంద్రియనిగ్రహం కోసం, మనోనిగ్రహం కోసం ఇవి అన్నీ చేసారు. మేము మంచిపనులు చేస్తున్నాము మాకు మోక్షం వచ్చేస్తుంది అని ఎవరూ అనుకోవద్దు. మీరు మంచిపనులు చేస్తే మీకు పుణ్యం వస్తుంది, పుణ్యం సుఖరూపంలో ఖర్చు అయిపోతుంది కాని మీకు ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం రాదు. మనోనిగ్రహం లేకుండా మనస్సుకు లోచూపురాదు. మేము ఆ యాత్రలకు వెళ్ళాము, ఈ యాత్రలకు వెళ్ళాము అని చెపుతారు, వెళితే వెళ్ళవచ్చుకాని నీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు ఎంతవరకు స్వాధీనంలో ఉన్నాయి, నువ్వు ఆధ్యాత్మికంగా పురోగతి పొందటానికి నీ ఇంద్రియాలు, మనస్సు ఎంతవరకు సహకరిస్తున్నాయి అనేది చూసుకొంటూ సాధన చెయ్యాలి అని వసిష్ఠుడు చెప్పాడు. అంటే మన మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని మనస్సులేనిస్థితికి రావాలి. అదీ సాధన అంటే. మీరందరూ కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నారు. ఇంటి దగ్గర మీరు పెద్దగా సాధన చేస్తున్నట్లు కనబడటంలేదు. డబ్బు పోగొట్టుకొంటే మరల సంపాదించుకోవచ్చుగాని కాలం పోగొట్టుకొంటే తిరిగిరాదు. అది జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి.

మీరు మంచిపనులు చేసుకోండి చనిపోయాక వైకుంఠానికి వెళతారు అని విష్ణు భక్తులు చెపుతారు, మీరు మంచిపనులు చేసుకోండి చనిపోయాక కైలాసానికి వెళతారు అని శివ భక్తులు చెపుతారు, ఇలా రకరకాలుగా చెపుతారు. మీరు చేసుకొన్న పుణ్యాన్ని బట్టి ఆలోకాలకు వెళ్ళవచ్చు, అక్కడ కొంతకాలం ఆనందంగా ఉండవచ్చు. ఇప్పుడు మీరు ఏదో చేయండి, తరువాత ఎక్కడికో వెళతారు అని చెప్పే సబ్జక్టు కాదు మనది, ఇది ప్యూర్ సైన్స్. మీరు జీవించి